19/08/2019

Ολόκληρη η επιστολή παραίτησης του Μητρ. Καλαβρύτων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Την παραίτηση του υπέβαλε χθες ο Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιος, ύστερα από 41 χρόνια ποιμαντορίας στην ιστορική Μητρόπολη της Πελοποννήσου.

Μια ημέρα νωρίτερα ο Σεβασμιώτατος είχε συντάξει την επιστολή παραίτησης του.

Διαβάστε ολόκληρη την επιστολή:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Αριθμ. Πρω. 880

Εν Αιγίω τῇ 17ῃ Αὐγούστου 2019

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
Κύριον κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ
Πρόεδρον τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἰω. Γενναδίου, 14
115 21 ΑΘΗΝΑΣ

ΘΕΜΑ: Ὑποβολή παραιτήσεως

«...ὁ καιρός τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε, τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἠγώνισμαι, τόν δρόμον τετέλεκα, τήν πίστιν τετήρηκα• λοιπόν ἀπόκειταί μοι ...» ([1]) ὁ χρόνος προετοιμασίας τῆς ψυχῆς μου διά τήν μέλλουσαν κρίσιν, ἵνα ἀκούσω τήν εὐκταίαν φωνήν: «εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου» ([2]).

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

1. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ἡ θέσις τοῦ Μητροπολίτου, ὡς γνωστόν, ἀπαιτεῖ μίαν ὁλοκληρωτικήν ἀφοσίωσιν, ἥτις συνεπάγεται ὑπέρβασιν τοῦ ἑαυτοῦ μας καί σχεδόν εἰκοσιτετράωρον ἐκδαπάνησιν, ἐάν συνυπολογίσωμεν καί τήν ὥραν τοῦ ὕπνου ὡς βιολογικῶς ἀναγκαίαν καί στοιχειώδη ἀνάπαυσιν πρός ἀνανέωσιν τῶν σωματικῶν καί τῶν πνευματικῶν μας δυνάμεων, οὕτως ὥστε νά συνεχίσωμεν ἀπροσκόπτως τήν πνευματικήν ἡμῶν ἀποστολήν.

Ταῦτα πάντα εἶναι ἐφικτά, ἐάν καί ἐφ’ὅσον ὁ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτης ἔχῃ καλῶς εἰς τήν ὑγείαν του, ὥστε νά ἐκδαπανᾷ ὁλόκληρον τήν ὕπαρξιν αὐτοῦ εἰς τό ἔργον τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ διακονίας πρός δόξαν Κυρίου, ὠφέλειαν δέ καί ἐν Χριστῷ οἰκοδομήν τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος καί πρός εὔκλειαν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας.

Πλήν ὅμως ὁ ἄνθρωπος, προϊούσης τῆς ἡλικίας, ὑφίσταται εἴτε σταδιακήν μείωσιν, εἴτε καί αἰφνιδιαστικήν ἀπώλειαν τῶν δυνάμεών του, ὁπότε καθίσταται ἀναγκαῖον πλέον, ἵνα διαθέτῃ πολύτιμον χρόνον πρός περίθαλψιν καί συντήρησιν τοῦ ἑαυτοῦ του, τοῦθ’ὅπερ ἀσφαλῶς ἕως τινός σημείου τυγχάνει ἀποδεκτόν!

Πλήν ὅμως, ὅταν τό ἰσοζύγιον τῶν προσωπικῶν μας δυνάμεων διαταράσσεται, ἡ δέ φροντίς διά τόν ἑαυτόν μας ἀπαιτεῖ ἐκδαπάνησιν περισσοτέρου χρόνου, τότε ὀφείλομεν νά σκεφθῶμεν ὡριμώτερον! Δηλ. ἡ πρός τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἀγάπη ἡμῶν ὀφείλει νά ὑπερκεράσῃ τήν πρός τόν ἑαυτόν μας ὀφειλομένην τοιαύτην.

Τό σημεῖον τοῦτο ἀκριβῶς συνιστᾷ καί τό κρίσιμον σημεῖον εἰς τήν ληφθεῖσαν ἤδη ἀπόφασιν ἡμῶν περί παραιτήσεως. Ὁ καλός στρατιώτης, ὡς γνωστόν, θυσιάζει ἑαυτόν, ἤτοι αὐτήν ταύτην τήν ζωήν του, διά τήν Πατρίδα! Κατ’ ἀναλογίαν, κατά τήν ταπεινήν μας ἄποψιν, καί ὁ εὐσυνείδητος Ἐπίσκοπος, ὁ διαπεπιστευμένος τήν

Διοίκησιν μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας ὡς Μητροπολίτης, ὀφείλει νά προτάσσῃ τῆς πρός ἑαυτόν ἀγάπης τήν πρός τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν τοιαύτην! Ἄλλως προκαλεῖ σκωπτικά σχόλια καί κρίσεις οὐχί ἐπαινετάς διά τόν ἑαυτόν του! ([3])

Δεδομένου, λοιπόν, τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ ἄσκησις τῶν καθηκόντων μας ὡς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων πέρα τῶν πνευματικῶν ὑποχρεώσεων ἐκτείνεται καί εἰς πλεῖστα ὅσα διοικητικά καθήκοντα τό πρᾶγμα καθίσταται πολύ λεπτόν! Εἰς τήν Διοίκησιν μιᾶς Μητροπόλεως, ὁσάκις ὁ γεγηρακώς ἤ ὁ ἐν ἀσθενείαις περιπεσών Μητροπολίτης ἀδυνατεῖ πλέον νά ἀσκήσῃ πλήρως τά δοικητικά αὐτοῦ καθήκοντα, συνήθως παρεισφρύουν ἀλλότρια πρόσωπα, (εἴτε κατά σάρκα συγγενεῖς του, εἴτε κληρικοί, εἴτε καί λαϊκοί ἀκόμη, πρόσωπα τοῦ στενοῦ περιβάλλοντός του), τά ὁποῖα -κατ’ἀνάγκην- κινοῦν τά νήματα τῆς Διοικήσεως!

Τότε, λοιπόν, ἀφεύκτως ἐπέρχεται ἡ φθορά οὐχί ἁπλῶς τοῦ ὀνόματος τοῦ γεγηρακότος Μητροπολίτου, ἀλλά καί αὐτῆς ταύτης τῆς Μητρός Ἐκκλησίας! Ἐπαναλαμβάνομεν: τότε ἀναποφεύκτως ὄχι μόνον ἀμαυροῦται τό «καλόν ὄνομα» τοῦ ἐκδαπανηθέντος Μητροπολίτου, ἀλλά καί ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία πλήττεται!

Ἡ ἄχρι τοῦδε ὑπερ-τεσσαρακονταετής ταπεινή διακονία μας εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν Διοίκησιν (1978-2019) πολλά ἐν προκειμένῳ μᾶς ἔχει διδάξει! Ἡ κατ’ἐφαρμογήν τοῦ Νόμου ἀποστολή τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης ὑπό τοῦ Προέδρου τοῦ Σ.τ.Ἐ καί δύο Καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Χώρας, εἴς τινα Μητροπολίτην, προκειμένου νά τόν ἐξετάσουν καί νά βεβαιώσουν τήν ἀδυναμίαν ἐπιτελέσεως τῶν ποιμαντικῶν του καθηκόντων διά τά περαιτέρω, τελικῶς, ἀποβαίνει μειωτική -εὐτελιστική θά ἐλέγομεν- διά τόν γεγηρακότα ἤ καί ἀσθενοῦντα Ἱεράρχην! Ἀναγκαία ἴσως, πλήν ὅμως εὐτελιστική!

.....

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,
Καθ’ ἑκάστην ἱεράν ἀκολουθίαν ψάλλοντες, παρακαλοῦμεν τόν Φιλάν-θρωπον Κύριον νά μᾶς ἐπιτρέψῃ καί νά μᾶς εὐλογήσῃ, ὥστε «τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καί μετανοίᾳ ἐκτελέσαι»!

Συνεπεῖς καί ἡμεῖς πρός τήν δέησιν ταύτην, ζωηρῶς ἐπιθυμοῦμεν, ὥστε νά διέλθωμεν τά τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, ἐν προσευχῇ, ἐν μελέτῃ λιπαρᾷ τοῦ θείου λόγου, πρώτιστα δέ πάντων ἐν μετανοίᾳ! Ἐξομολογούμενος ἐνώπιον Ὑμῶν, ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας «γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος» ([25]) σαγηνεύει την καρδίαν μας! Ἡ γλυκύτης τοῦ Κυρίου

ἐγγίζει τήν ταλαίπωρον ψυχήν μου καί προκαλεῖ ἐσωτερικήν τινά μέθην! Ὅλα τά ἄλλα ὑποχωροῦν, καθώς ἐντός ἡμῶν αὐτός οὗτος ὁ θεῖος ἔρως κυριαρχεῖ καί μᾶς αἰχμαλωτίζει!
Περιττόν, φρονοῦμεν, τυγχάνει νά ὑπομνήσωμεν πρός Ὑμᾶς, ὅ, τι καί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς πληροφορεῖ: «αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ……ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐάν δέ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καί τό πλεῖον αὐτῶν κόπος καί πόνος» ([26])

Καθώς, λοιπόν, τήν 28ην Ἰανουαρίου 2019 ὁ Πανάγαθος Θεός ηὐδόκησεν, ὥστε ἡ ἀναξιότης μου νά δοξασθῇ καί μέ τό παράσημον τῆς διά Χριστόν κακοπαθείας, διωκόμενος ἐμφανῶς μέν ὑπό τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἀφανῶς δέ ὑπό τῶν παραγόντων τῆς ἕως χθές Κυβερνήσεως τῶν Ἀθέων καί Μάγων τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, καί καθώς ἐπίσης «κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος» ([27]), ἵνα κατά τόν ἅγιον Ἀπόστολον εἴπω, διά τοῦτο ἀκριβῶς σήμερον 17ην Αὐγούστου 2019, ὅτε ἑορτάζω τήν 43ην ἐπέτειον ἀπό τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας μου ὡς Ἀρχιερέως τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου (χειροτονηθείς Τιτουλάριος Μητροπολίτης Ταλαντίου τήν 17ην Αὐγούστου 1976 ὑπό τοῦ ἀειμνήστου καί Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Σερα-φείμ), ἥτις ἐγένετο εὐδοκίᾳ τοῦ Πανοικτίρμονος Θεοῦ,

ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΩΣ

Διά τῆς παρούσης ἐκτενοῦς ἀναφορᾶς ἡμῶν ὑποβάλλω σήμερον πρός Ὑμᾶς τήν παραίτησίν μας ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Μητροπολίτου Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας, τό ἱερόν πηδάλιον τῆς ὁποίας, κατά τήν ἅφατον πρός ἡμᾶς συγκατάβασιν καί φιλανθρωπίαν τοῦ Νυμφίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρέλαβον κατά τήν 19ην Νοεμβρίου 1978 καί ἐκ βάθους ψυχῆς θερμότατα παρακαλῶ Ὑμᾶς διά τά καθ’ Ὑμᾶς.
Ταπεινόν δεῖγμα τῆς ἀόκνου ἀρχιερατικῆς μας Διακονίας εἰς τήν ἔπαλξιν ταύτην ἀποτελεῖ ὁ προσφάτως ἐκδοθείς τόμος ὑπό τόν τίτλον «ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ (1978-2018)», ἀντίτυ-πον τοῦ ὁποίου ἀδελφικῶς καί Σᾶς προσφέρομεν.

Ὅθεν ταπεινῶς παρακαλοῦμεν διά τά καθ’ Ὑμᾶς.

Ἐπί δέ τούτοις διατελοῦμεν

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ Ἀδελφός

+ Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ